

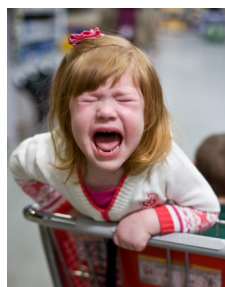
SZABÓ-KISS BEÁTA

„A türelem rózsát terem”

– milyen sokszor hallottuk gyerekkorunkban ezt a mondatot. Igazság szerint, mikor nekem szónokolták, még bosszúsabb lettem az adott szituációban.

T
Ü
R

T Ü R E L E M

L
E
M

Pedig türelem nélkül semmi nem megy, összeomlik a rendszer. Azért valljuk be őszintén, hogy türelmesnek lenni nem könnyű. Kipihenten, jóllakottan, fürdés után a fotelből kényelmesen, kedves emberekkel körülvéve nagyon könnyű nyugodtnak maradni. Az életben viszont ritkán adódik ilyen idilli állapot. De mit is jelent türelmesnek lenni?

Jézus Krisztus olyan isteni türelmről tett tanúságot földi élete folyamán – miközben eltűrte a tanítás és a gyógyítás fáradsalmait –, amire mi, emberek, talán képtelenek vagyunk, de törekednünk kell rá. Mindennap új esélyt kapunk, hogy eltűrjük a fáradságot, az éhséget, a kellemetlen embereket, a forgalmi akadályokat, az ordító gyerekeket, a sürgetést, a nehéz szatyrokat, vagy azt a helyzetet, hogy elkéstem egy fontos találkozási pontot. Eltűrni békésen, nyugodtan elfogadni a helyzetet, és nem azért, mert szeretek szenvedni. Azért tűrök, mert tudom, hogy ezt a helyzetet Isten teremtette, hogy tanuljak, ez által jobb legyek, vagy éppen próbára tesz, így tökéletesedhetnek a képességeim. Tűrök, hogy megtanuljam azt a szeretetet, ahogyan Isten szereti a világot, hogy átérzzem az ő türelmét, és így közelebb kerüljek hozzá.

Gyerekevelés közben sokszor eszembe jut, vajon Isten miért abban a formában teremtette a világot, hogy egyik embernek fel kell nevelnie a másikat, gondoskodnia kell róla. Hiszen teremthetett volna minket úgy is, hogy nincs szükségünk másokra, hanem egyszerűen felaláljuk magunkat a világban, Istennel együttműködve. De valamiért mégis ezt az utat választotta. Életünket egymásra bízta, minket a szüleinkre, gyermekeinket pedig ránk, az öreg szülőket a gyermekeikre.

Kedvenc türelemjátékom a vasárnapi templomba indulás. Ilyenkor az ember próbál mindent a legjobban és legnyugodtabban előkészíteni, a vasárnapi ebédet, a szép ruhákat, és igyekszik időben elkezdni a készülődést. Persze minden szép és idilli lenne, ha a család átszellemült hangulatban érkezne a templomba, de öltözködés közben biztos, hogy történik valami fennforgás, ami próbára teszi a türelmünket. Az egyik szoknya nem eléggé pörög, a harisnya nem rózsaszín, a cipő kacsán van, és így tovább, történetek százait szoktam mesélni az ismerőseimnek. Mindezek a szituációk utólag rendkívül viccesek, de abban a pillanatban az ember úgy érzi, hogy nem lehet elviselni ennyi feszültséget. Nekem különösen fáj, hogy minden igyekezetünk ellenére elkészünk a liturgiáról, ezért, mint egy kis hörcsög, felhergelem magam, mire odaértünk. Pedig utólag átgondolva tudom, hogy Isten látja az igyekezetünket, hogy nem a saját hibánkból késtünk el, és biztosan azt akarná, hogy őrizzük meg a higgadságunkat, a türelmünket gyermekünk iránt, aki huszadszorra is rosszul veszi fel a cipőjét. Talán ő is azzal a nyugalommal tekint ránk, amikor ismét késve lépünk át a templom kapuját.

Ha mást nevelünk, legjobban mi magunk fejlődünk. Miközben türelmre neveljük gyerekeinket, mi is türelmesebbek leszünk. Kitartást és önfegyelmet igényelnek azonban a családtagok, a barátok, kollégák, de egy teljesen idegen ember is, akivel az utcán találkozunk, vagy a munkánk, amelyet végzünk. A mai számítógépes világban hozzá vagyunk szokva, hogy minden gombnyomásra működik, ezért az egész világtól azt várjuk, hogy rögtön teljesítse a kéréseinket. De a mindennapok küzdelmei időt és türelmet kívánnak, nem is beszélve az emberi kapcsolatokról. Türelm nélkül csak felszínes, lapos ismeretsegeket kötünk, ami arra elegendő, hogy a közösségi oldalakon nyomjunk egy tetsziket a másik fotójára.

„– Légy szíves, szelídíts meg! – mondta.
 – Kész örömet – mondta a kis herceg –,
 de nem nagyon érek rá. Barátokat kell találnom,
 és annyi mindent meg kell ismernem!
 – Az ember csak azt ismeri meg igazán, amit
 megszelídít – mondta a róka. – Az emberek nem érnek
 rá, hogy bármit is megismerjenek. Csupa kész holmit
 vásárolnak a kereskedőknél. De mivel
 barátkereskedők nem léteznek, az embereknek
 nincsenek is barátaik. Ha azt akarod, hogy barátod
 legyen, szelídíts meg engem.
 – Jó, jó, de hogyan? – kérdezte a kis herceg.
 – Sok-sok türelem kell hozzá – felelte a róka.”

(Antoine de Saint-Exupéry: A kis herceg)

Azt hiszem, nagyon találó a mondás, amelyet a férjem mondott:

„A TÜRELEM RÓZSÁT TEREM, DE NINCSEN RÓZSA TÖVIS NÉLKÜL.”
 Valóban sok tüskét kapunk, sebeket ejtenek rajtunk, de milyen szép
 gyönyörködni végül a rózsában...

Nyílt tanítási nap a Szent Atanáz Görögkatolikus Hittudományi Főiskolán

Hagyományainkhoz híven
 a 2017-2018-as tanévben is megrendezzük
 főiskolánkon a nyílt tanítási napot.

Ennek időpontja: **2017. november 13.**
 (hétfő)

A NYÍLT NAPRA SZERETETTEL VÁRJUK
 MINDAZON KÖZÉPISKOLÁSOKAT,

- ◆ akik a papi hivatás iránt érdeklődnek,
- ◆ akik hittanárok szeretnének lenni,
- ◆ akik diplomás kántorként szeretnének
 szolgálatot vállalni az egyházban.

Bízunk abban, hogy sok,
 pályaválasztás előtt álló fiatalal
 találkozhatunk!

